

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/245/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815206460
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815206460.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, právne zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanému: I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. T. U. Č.. XX, XXX XX N. T. U., U..Č.. C. S. Z. G. C., I. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 246,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 143,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 87,94 eur od 26.06.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 55,30 eur od 26.07.2012 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 50 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, až do zaplatenia.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 246,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 101,94 eur od 26.06.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 140,02 eur od 26.07.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 4,99 eur od 26.09.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastupovania vo výške 71,93 eur.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 09.06.2014 medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Quantum Credit, a.s., ako postupníkom, sa stala spoločnosť Quantum Credit, a.s., vlastníkom všetkých pohľadávok voči dlžníkom v rozsahu postúpených pohľadávok. Na základe tejto skutočnosti je postupník aktívne legitimovaný k podaniu návrhu voči žalovanej.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., uzavrela so žalovaným podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, dňa 15.03.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom, a.s. plnenie riadne a včas. Riadne účastníkovi službu aktivoval a umožnil mu ju v plnom rozsahu využívať. Za poskytnuté služby boli žalovanému vystavené faktúry, a to faktúra č. 7206043400 na sumu 101,94 eur a so splatnosťou 25.06.2012, faktúra č. 7207089804 na sumu 140,02 eur a so splatnosťou 25.07.2012, faktúra č. 7209283339 na sumu 4,99 eur a so splatnosťou 25.09.2012.

Žalovaný porušil zmluvu tým, že vystavené faktúry nezaplatil, v dôsledku čoho bol deaktivovaný a následne došlo k odstúpeniu od zmluvy. Predčasným zánikom zmluvy nedošlo k naplneniu podmienky dodržania lehoty viazanosti, na ktorú sa žalovaný zaviazal a od ktorej sa odvíjala aj zľava na poskytnutú službu. Vzhľadom na horeuvedenú skutočnosť vznikol poskytovateľovi služby nárok na zmluvnú pokutu, ktorá bola žalovanému vyfakturovaná. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 09.06.2014, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanému.. V nadväznosti na uvedené uplatnenie zmluvnej pokuty zo strany Podniku a s poukazom na právne predpisy, či už na národnej alebo európskej úrovni, má žalobca za to, že ním vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Z hľadiska platnej judikatúry ani v jednom prípade súd nevyslovil záver, že samotný fakt uzavretia dohody o zmluvnej pokute medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy predstavuje neprijateľnú podmienku. Dôvodom neuznania nároku žalobcu na vyplatenie zmluvnej pokuty zo strany žalovaného by mohlo byť jedine posúdenie, že platne dohodnutá zmluvná pokuta je s ohľadom na druh a povahu zabezpečovaného záväzku neprijateľne vysoká. Dojednanie o zmluvnej pokute považuje žalobca za absolútne oprávnené. Nedodržaním lehoty viazanosti 24 mesiacov sa poskytovateľovi služby nevrátilo kalkulované plnenie v podobe marže a tržieb za poskytnuté služby, keďže poskytovateľ služby vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným za predpokladu určitého očakávaného hospodárskeho výsledku, čo plne korešponduje s obsahom jeho podnikateľskej činnosti.

Žalobca bol dňa 25.06.2015 vyzvaný, aby do 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za podanie návrhu vo výške 16,50 eur. Výzva mu bola doručená dňa 29.06.2015. Nakoľko si túto povinnosť nesplnil, súd uznesením, č. k. 3C/245/2015 - 14 zo dňa 31.08.2015 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Následne dňa 28.09.2015 žalobca zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur, a preto súd zrušil vyššie uvedené uznesenie, ktorým bolo konanie zastavené, a to uznesením č. k. 3C/245/2015 - 17 zo dňa 08.10.2015.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., a Quantum Credit došlo dňa 10.06.2014, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu.

Žalovaný požadoval zaplatiť dlh na splátky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.03.2012, Dodatkom k tejto zmluve, faktúrami, Oznámením o postúpení pohľadávky, vyjadrením žalovaného a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalovaný uviedol, že nemá z čoho naraz zaplatiť uvedenú sumu. Žiadal o zaplatenie tejto sumy na splátky po 50,- eur mesačne. Pracuje totiž v Českej republike a zarába minimálnu mzdu 10.800,- Kč. Z toho si musí zaplatiť ubytovanie, stravu, takisto keď cestuje domov do Jastrabia nad Topľou a späť. Po zvážení celej situácie by bol schopný zaplatiť po 50,- eur mesačne splátky žalobcovi. Do Jastrabia nad Topľou chodí k rodičom len občas, raz za polroka. Býva na ubytovni v Českej republike, na ktorú je možné mu doručovať poštu zo súdu.

Podľa Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.03.2012, Slovak Telekom, a.s. ako podnik a žalovaný ako účastníkom, podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že predmetom Zmluvy bolo poskytnutie SIM karty so službou Relax 60+ (120), pričom mu boli aktivované služby: CLIP, Povolenie medzinárodných hovorov, dátové služby (neobmedzený internet v mobile), balíčky viac: SMS a Neobmedzené volania, MMS, Notifikácia SMS o vystavení faktúry a o úhrade faktúry, kontrola dát v EU s limitom 50. Zároveň účastník žiadal o nezverejnenie údajov v zozname účastníkov a informačnej službe.

Predmetom Dodatku k Zmluve zo dňa 15.03.2012 bola aktivácia programu služieb - Relax 60+ s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť aktivačný poplatok za aktiváciu SIM karty vo výške 3,32 eur. Ďalej sa v zmysle Dodatku, v prípade porušenia záväzku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur.

Žalovaný svojím podpisom vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete Podniku, s osobitnými podmienkami služieb, ak ich

podnik vydal pre služby, ktoré požaduje aktivovať a Cenníkom, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť tejto zmluvy zaväzuje dodržiavať. Zároveň sa zaviazal riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy, z Dodátkov k Zmluve, Všeobecných podmienok a osobitných podmienok.

Keďže žalovaný za poskytované služby zo strany žalobcu neuhradil cenu služieb riadne a včas, za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému faktúry, a to faktúru č. č. 7206043400 na sumu 101,94 eur a so splatnosťou 25.06.2012, faktúru č. 7207089804 na sumu 140,02 eur a so splatnosťou 25.07.2012, faktúru č. 7209283339 na sumu 4,99 eur a so splatnosťou 25.09.2012.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 písm. b) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník, nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá podľa zák. č. 351/2011 Z. z. zmluva o poskytovaní služieb s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky.

Žalovaný nesplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy, a neuhradil žalobcovi poplatky za poskytované služby. Žalobca ako deň omeškania žalovaného určil deň nasledujúci po splatnosti každej faktúry.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v zmysle § 3 ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Podľa zmluvy sa mal predmetný právny vzťah s odkazom na ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom o elektronických komunikáciách.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, keď priamo v zmluve je uvedené, že žalovaný ju uzatváral ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ, pričom obsah zmluvy, Všeobecných podmienok a tým aj samotného dojednania režimu Obchodného zákonníka bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, ale taktiež aj s odkazom na príslušné ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý zákon je potrebné na daný vzťah aplikovať.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení, súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaný, v čase uzatvárania zmluvy nemal možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy s dodávateľom - žalobcom. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok, a to neuhradením cien poskytnutých služieb tak, ako boli účtované v jednotlivých faktúrach, preto súd žalobe v časti o zaplatenie súm za poskytnuté nehlasové služby a mesačné poplatky vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 143,24 eur predstavujúcej súčet súm za poskytnuté služby z faktúry č. 7206043400 splatná dňa 25.06.2012, ktorá znie na sumu 87,94 eur, faktúry č. 7207089804 splatná dňa 25.07.2012, ktorá znie na sumu 55,30 eur. Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol v tej ktorej faktúre označený ako deň splatnosti, nasledujúcim dňom dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na platenie úroku z omeškania.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 4,99 eur za upomienku tak, ako bola predmetná suma účtovaná faktúrou č. 7209283339. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatok za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. V prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý

vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur, ktorú si žalobca uplatnil vo faktúre č. 7207089804, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaný zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaný len uskutočnil nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaného zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 10C/127/2015).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetom konania bol aj žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie iných poplatkov a služieb - ako boli uplatnené faktúrou č. 7206043400 v sume 11,66 bez DPH, t.j. 14,00 eur s DPH, faktúrou č. 7207089804 vo výške 30,76 eur bez DPH, t.j. 36,92 eur s DPH.

V danom prípade sa jednalo o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Súd má za to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi vyúčtované poplatky, tak ako ich uplatnil žalobným návrhom a teda neunesol dôkazné bremeno, čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatkov, pretože nepredložil také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, nepredložil a nepreukázal súdu, či skutočne došlo k takému konaniu, aby mu také náklady v súvislosti s vykonaním takýchto úkonov vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

Súd má za to, že podľa priložených faktúr, má žalobca právo na zaplatenie faktúr spolu vo výške 143,24 eur.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá podľa zák. č. 351/2011 Z. z. zmluva o poskytovaní služieb s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm.

Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaných povolil súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť žalovanému súm, na zaplatenie ktorých bol zviazaný, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.